

Повна назва: Історія науки і техніки.

Статус: вибіркова дисципліна.

Мета: формування теоретичних знань стосовно закономірностей розвитку науки і техніки як унікального історико-культурного феномену.

Обсяг, методики і технології викладання дисципліни:

Тематичний план дисципліни «Історія науки і техніки» складається з дев'яти навчальних елементів дисципліни, які логічно пов'язані за змістом.

Для визначення рівня засвоєння студентами навчального матеріалу використовуються такі форми та методи навчання:

- 1) лекційні заняття, на яких викладається теоретичний матеріал;
- 2) семінарські заняття, що передбачають підготовку теоретичних питань з дисципліни та їх обговорення в аудиторії.

Структура навчальної дисципліни

№ з/п	Назви розділів та тем	Всього годин	За формами занять, годин				
			Аудиторні				Самостійна робота студента
			лекційні	семінарські	практичні	лабораторні	
1	Вступ до курсу «Історія науки та техніки». Практичні джерела виникнення та розвитку людських знань, формування наукового пізнання.	10	2	2			6
2	Натурфілософія та техніка доби Античності.	10	2	2			6
3	Розвиток науки і техніки в середні віки.	10	2	2			6
4	Наукова революція в природознавстві XVII ст.	10	2	2			6
5	Наука і техніка у XVIII ст. Початок промислової революції.	10	2	2			6
6	Розвиток науки і техніки у XIX ст.	10	2	2			6
7	Новітня революція в природознавстві на рубежі XIX-XX ст. Науковий та технічний прогрес першої половини XX ст.	10	2	2			6
8	Політичні та правові вчення в Західній Європі кінця XVIII – середини XIX століть.	10	2	2			6
9	Науково-технічна революція. Сучасний етап розвитку науки і	10	2	2			6

техніки.						
Всього	90	18	18			54

Навчальна дисципліна передбачає: 18 годин лекційних занять, 18 годин семінарських занять та 54 години самостійної роботи.

Знання та навички: студенти повинні:

Знати:

- основні етапи становлення наукової думки людства;
- особливості розвитку науково-технічного прогресу;
- стадії та характерні особливості технічних нововведень різних епох;
- історичну хронологію становлення наукової думки людства;
- роль особистості вченого в науково-технічному прогресі.

Вміти:

- аналізувати віхи історичного процесу становлення наукової думки людства;
- вирішувати основні питання стосовно можливостей подальшого розвитку науково-технічних ідей;
- застосовувати отримані знання для розвитку своєї наукової думки та світогляду.

Кількість годин (кількість кредитів ЄКТС): на вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин / 3 кредити ECTS.

Види робіт: контроль за рівнем засвоєння матеріалу та знань студентів проводиться у таких формах: конспектування лекцій; підготовка до семінарських занять та усні відповіді; написання та захист рефератів; написання тестів; залік.

Оцінювання:

Оцінка «5» (відмінно) ставиться в тому разі, коли: відповідь правильна, повна, послідовна, логічна; студент впевнено володіє фактичним матеріалом з усього курсу, вміє застосовувати його щодо конкретно поставлених завдань, чітко орієнтується у просторі та часі, аналізує причинно-наслідкові зв'язки;

Оцінка «4» (добре) ставиться в тому разі, коли: відповідь правильна, послідовна, логічна, але студент допускає у викладі окремі незначні пропуски фактичного матеріалу, вміє застосовувати його щодо конкретно поставлених завдань, орієнтується у просторі і часі, допускаючи при цьому 1-2 помилки, аналізує причинно-наслідкові зв'язки, визначає основні закономірності історичного розвитку держав, у деяких випадках нечітко формулюючи їх;

Оцінка «3» (задовільно) ставиться в тому разі, коли: студент володіє більшою частиною фактичного матеріалу, але викладає його не досить послідовно і логічно, допускає істотні пропуски у відповіді, не досить впевнено орієнтується у просторі і часі, не завжди вміє інтегровано застосовувати набуті знання для аналізу історичного розвитку держав, нечітко, а інколи й невірно формулює основні теоретичні положення та причинно-наслідкові зв'язки;

Оцінка «2» (незадовільно) ставиться в тому разі, коли: студент виявляє незнання більшої частини фактичного матеріалу, не орієнтується у просторі і часі, не вміє визначити причинно-наслідкові зв'язки, сформулювати основні віхи розвитку міжнародних відносин провідних держав світу;

Викладач:

Бойченко Галина Вікторівна – кандидат історичних наук, старший викладач кафедри міжнародних відносин та зовнішньої політики ЧНУ імені Петра Могили. У 2015 році захистила кандидатську дисертацію на тему: «Національна політика Республіки Польща у 1989-2012 рр. (на прикладі української спільноти)» за спеціальністю 07.00.02 – всесвітня історія. У червні 2015 року отримала науковий ступінь кандидата історичних наук. Взала участь у багатьох міжнародних науково-практичних конференціях.

